

Druhé dveře vpravo

Božena Bednaříková

Druhé dveře vpravo. Tak nazývala naši pracovnu (tehdy ještě ne docentka) Helena Bauerová. Byla to místnost staroslověnská, jak jsem ji nazývala s úctou já (za ta léta jsem se snad už konečně naučila, v čem spočívá první a druhá palatalizace), ale současně i místnost azylová. Tam se scházelo v dnech krušných zdravé jádro katedry. A že jich bylo. Tedy těch krušných dní. Osmdesátá léta. Právě jsme se dozvěděli, že autor čehosi, co mělo být skripty do předmětu, jemuž se říkalo Didaktika české literatury, či tak nějak (ba ne, určitě ne autor žádných dalších skript, neřkuli nějaké monografie), „vysokoškolský“ učitel (ty uvozovky jsou signifikantní), jenž nebyl schopen vystoupit na zahraniční konferenci (Slovensko se tehdy nepočítalo), ba v nějakém cizím jazyku vůbec někde promluvit, byl právě jmenován docentem pro českou literaturu. Ve staroslověnské/azylové pracovně zavládlo ticho jako v hrobě. Autor několika monografií, uznávaný odborník na typologii, lexikologii, rétoriku, srovnávací studia česko-polská, z milosti komunistické vrchnosti trpěný vedoucí lingvistické sekce katedry bohemistiky a polonistiky, (tehdy samozřejmě ještě ne docent a už vůbec ne profesor) Edvard Lotko, seděl v našem rozpadajícím se křesle a ... mlčel. Neodvážila jsem se nic říct. Co taky. A netušila jsem, že tuto situaci zažiju ještě jednou.

Zažila. Nedlouho po sametové revoluci. Na chodbičce před naší staroslověnskou pracovnou jsem opět potkala muže, jenž mlčel. Bylo to krátce po obtížném lékařském zákroku. Teď jsem však už nemlčela já. „Pane profesore, já se o vás nebojím. Jste sportovec, vy to zvládnete.“ Usmál se, i když trochu hořce. Však zvládl to. Psal další knihy, vystupoval na konferencích, opět skvěle mluvil. Při jeho přednášce o rétorice byla osmnáctka (jedna z největších poslucháren na FF) narvaná studenty. Nu, a mně občas vyčítal (právem) příliš rychlé mluvní tempo.

Mé zběsilé mluvní tempo jej však na sklonku minulého roku již dostihnout nedokázalo. Ani sportovní duch, na který jsem opět sázela, tentokrát nepomohl. Ale věřím, že pravý sportovec prohrál čestně.

doc. PhDr. Božena Bednaříková, Dr.

Katedra bohemistiky

Filozofická fakulta

Univerzita Palackého

Křížkovského 10

77180 Olomouc

bozena.bednarikova@upol.cz